

VIGNET

VISIEDOCUMENT KJP

SOFIE, 12 JAAR

Sofie is 12 jaar als ze aangemeld wordt door de huisarts bij het centrum voor kinder- en jeugdpsychiatrie. Ze hebben al behoorlijk wat alternatieve hulpverlening erop zitten maar niets lijkt te helpen, ze zijn en einde raad. Sofie haar grootste klacht zijn tics: Ze heeft last van plotselinge bewegingen (strekken van arm, pols, been, wegdraaien hoofd) en geluiden (woordjes herhalen en vloeken). Ook heeft Sofie last van haar dwanghandelingen o.a. op het gebied van controleren, tikken, tellen en vragen stellen. Er zijn angsten om alleen thuis te zijn, angst voor het donker, angst om dood te gaan en angst om haar ouders te verliezen. Ouders vertellen dat Sofie boos uit bed komt en in de avond weer boos naar bed gaat. Sofie vindt het vreselijk om naar school te gaan en het kost haar dan ook moeite om op te staan. Het lukt ouders wel haar uit bed te krijgen. Ouders stellen duidelijke grenzen en hier wordt niet over onderhandeld. Vooral moeder geeft aan dat het haar veel moeite kost om nog op een positieve manier op Sofie te reageren. Op school gaat het redelijk al krijgt ze steeds meer opmerkingen over haar geluidstics.

Nadat de diagnose Gilles de la Tourette is gesteld wordt gestart met gedragstherapie op de polikliniek. Ze leert ontspanningsoefeningen en de tics uit te stellen.

Parallel aan de individuele gedragstherapie van Sofie krijgt het gezin psychiatrische intensieve thuisbehandeling. Doel hiervan was om de interactie tussen moeder en Sofie te verbeteren. Ouders kregen tips en adviezen hoe te reageren op het gedrag van Sofie en er zijn afspraken gemaakt om Sofie elke week enkele nachten bij beide opa en oma's te laten slapen om het gezinssysteem te ontlasten. Als de behandeling onvoldoende aanslaat wordt er gestart met medicatie. Dit heeft eerst een goed effect. Enkele maanden gaat het heel redelijk met Sofie hoewel de tics nooit helemaal weg zijn. Echter daarna gaat het snel bergafwaarts: De tics worden zo heftig dat ze niet meer naar school gaat, ze beschadigd zichzelf door zichzelf te slaan, ze is wanhopig en roept dat ze niet meer wil leven, ze hangt letterlijk aan moeder.

Besloten wordt tot opname met als doel: Controle krijgen over de tics, herstel van schoolgang, normaliseren thuissituatie. Door de opname kan de gedragstherapie elke dag onder begeleiding worden uitgevoerd, kan ze beter ingesteld worden op medicatie en ook kunnen ouders en Sofie weer normaal met elkaar omgaan. Op de groep leert ze andere jongere kennen met dezelfde problemen. Ze ervaart veel steun aan de groep.

Na 3 weken is er een goede verbetering opgetreden. De tics zijn duidelijk minder, Sofie volgt onderwijs en de verlopen verlopen prettig. Er wordt een afbouwplan gemaakt en na 5 weken is Sofie weer thuis. Ze doet haar oefeningen trouw en is terug op haar eigen school. De tics zijn niet weg maar ze kan er wel veel beter mee omgaan en ze heeft weer plannen voor de toekomst. Ze zal de komende weken nog wel regelmatig op de polikliniek langs komen om haar therapie voort te zetten.